

Chapter 15

Purushottama Yoga

अथ पञ्चदशोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच ।

ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं प्राहुरव्ययम् ।

छन्दांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदवित् ॥ १५-१ ॥

śrībhagavān uvāca ।

ūrdhvamūlam adhaḥśākham aśvattham prāhur avyayam ।

chandāṃsi yasya paṇāni yas taṃ veda sa vedavit ॥15-1॥

अधश्चोर्ध्वं प्रसृतास्तस्य शाखा

गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः ।

अधश्च मूलान्यनुसंततानि

कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके ॥ १५-२ ॥

adhaś cordhvaṃ prasṛtās tasya śākhā; guṇappravṛddhā viṣayappravālāḥ ।

adhaś ca mūlāny anusantatāni; karmānubandhīni manuṣyaloke ॥15-2॥

न रूपमस्येह तथोपलभ्यते

नान्तो न चादिर्न च संप्रतिष्ठा ।

अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलम्

असङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्त्वा ॥ १५-३ ॥

na rūpam asyeha tathopalabhyate; nānto na cādir na ca sampratiṣṭhā ।

aśvattham enaṃ suvirūḍhamūlam; asaṅgaśastreṇa dṛḍhena chittvā ॥15-3॥

ततः पदं तत्परिमार्गितव्यं

यस्मिन्गता न निवर्तन्ति भूयः ।

तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये

यतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ॥ १५-४ ॥

tataḥ padaṃ tatparimārgitavyaṃ; yasmin gatā na nivartanti bhūyaḥ ।

tam eva cādyam puruṣam prapadye; yataḥ pravṛttiḥ prasṛtā purāṇī ॥15-4॥

निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा

अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ।

द्वंद्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञैर्

गच्छन्त्यमूढाः पदमव्ययं तत् ॥ १५-५ ॥

nirmānamohā jitasāṅgadoṣā; adhyātmanityā vinivṛttakāmāḥ ।
dvaṁdvair vimuktāḥ sukhaduḥkhasaṁjñair; gacchanty amūḍhāḥ padam avyayaṁ tat
॥15-5॥

न तद्भासयते सूर्यो न शशाङ्को न पावकः ।

यद्गत्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥ १५-६ ॥

na tad bhāsayate sūryo na śaśāṅko na pāvakaḥ ।
yad gatvā na nivartante tad dhāma paramaṁ mama ॥15-6॥

ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः ।

मनःषष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ १५-७ ॥

mamaivāṁśo jīvaloke jīvabhūtaḥ sanātanaḥ ।
manaḥṣaṣṭhānīndriyāṇi prakṛtisthāni karṣati ॥15-7॥

शरीरं यदवाप्नोति यच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ।

गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानिवाशयात् ॥ १५-८ ॥

śarīraṁ yad avāpnoti yac cāpy utkrāmatīśvaraḥ ।
gṛhītvaitāni saṁyāti vāyur gandhān ivāśayāt ॥15-8॥

श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ।

अधिष्ठाय मनश्चायं विषयानुपसेवते ॥ १५-९ ॥

śrotraṁ cakṣuḥ sparśanaṁ ca rasanam ghrāṇam eva ca ।
adhiṣṭhāya manaś cāyaṁ viṣayān upasevate ॥15-9॥

उत्क्रामन्तं स्थितं वापि भुञ्जानं वा गुणान्वितम् ।

विमूढा नानुपश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः ॥ १५-१० ॥

utkrāmantaṁ sthitaṁ vāpi bhuñjanaṁ vā guṇānvitam ।
vimūḍhā nānupaśyanti paśyanti jñānacakṣuṣaḥ ॥15-10॥

यतन्तो योगिनश्चैनं पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितम् ।

यतन्तो ऽप्यकृतात्मानो नैनं पश्यन्त्यचेतसः ॥ १५-११ ॥

yatanto yoginaś cainaṃ paśyanty ātmany avasthitam ।
yatanto 'py akṛtātmāno nainaṃ paśyanty acetasaḥ ॥15-11॥

यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते ऽखिलम् ।

यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकम् ॥ १५-१२ ॥

yad ādityagataṃ tejo jagad bhāsayate 'khilam ।
yac candramasi yac cāgnau tat tejo viddhi māmakam ॥15-12॥

गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ।

पुष्णामि चौषधीः सर्वाः सोमो भूत्वा रसात्मकः ॥ १५-१३ ॥

gām āviśya ca bhūtāni dhārayāmy aham ojasā ।
puṣṇāmi cauṣadhīḥ sarvāḥ somo bhūtvā rasātmakaḥ ॥15-13॥

अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ।

प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् ॥ १५-१४ ॥

aham vaiśvānaro bhūtvā prāṇināṃ deham āśritaḥ ।
prāṇāpānasamāyuktaḥ pacāmy annaṃ caturvidham ॥15-14॥

सर्वस्य चाहं हृदि संनिविष्टो

मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च ।

वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो

वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम् ॥ १५-१५ ॥

sarvasya cāhaṃ hr̥di saṁniviṣṭo; mattaḥ smṛtir jñānam apohanaṃ ca ।
vedaiś ca sarvair aham eva vedyo; vedāntakṛd vedavid eva cāham ॥15-15॥

द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ।

क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो ऽक्षर उच्यते ॥ १५-१६ ॥

dvāv imau puruṣau loke kṣaraś cākṣara eva ca ।
kṣaraḥ sarvāṇi bhūtāni kūṭastho 'kṣara ucyate ॥15-16॥

उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ।

यो लोकत्रयमाविश्य बिभर्त्यव्यय ईश्वरः ॥ १५-१७ ॥

uttamaḥ puruṣas tv anyāḥ paramātmety udāhṛtaḥ ।

यस्मात्क्षरमतीतो ऽहमक्षरादपि चोत्तमः ।

अतो ऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ १५-१८ ॥

yasmāt kṣaram atīto 'ham akṣarād api cottamaḥ ।

ato 'smi loke vede ca prathitaḥ puruṣottamaḥ ||15-18||

यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ।

स सर्वविद्भजति मां सर्वभावेन भारत ॥ १५-१९ ॥

yo mām evam asaṁmūḍho jānāti puruṣottamam ।

sa sarvavid bhajati mām sarvabhāvena bhārata ||15-19||

इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयानघ ।

एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत ॥ १५-२० ॥

iti guhyatamaṁ śāstram idam uktaṁ mayānagha ।

etad buddhvā buddhimān syāt kṛtakṛtyaś ca bhārata ||15-20||